

Člověk dokáže velké věci, když je dělá srdcem

Projekt Srdce s láskou darované je pro mě výzvou už delší dobu, protože staví do popředí obyčejné lidské hodnoty, které se mezi lidmi postupně vytrácejí. Všímám si toho stále častěji, lidé jsou stále ve spěchu, snaží se o nedosažitelné cíle, uznávají materiální hodnoty a potřebují se s někým porovnávat. Vytrácí se vzájemná empatie, snaha si pomáhat nebo přátelství.

Přiznávám, že s touto situací dnešní doby se setkávám i mezi dětmi ve škole. Jako učitelé, který je má naučit nejen číst, psát a počítat, ale i být dobrými lidmi, mě to trápí a jsem z toho zklamaná. Proto jsem se také s mými druháčky do tohoto projektu zapojila a využila ještě okamžiku jejich dětské čistoty, upřímnosti a možná i trochu dětské naivity a pokusila se je změnit a vidět svět jiným pohledem.

V životě mě inspiruje citát Malého prince: „Správně vidíme jen srdcem. Co je důležité, je očím neviditelné.“ Pro tyto malé děti, s nimiž jsem šla do projektu, byl tento citát nejspíš těžko pochopitelný, ale myslím si, že postupem času ho i dokázaly chápat. Změna u nich nepřišla hned, ale vyžadovala čas, každodenní

trpělivost a bylo třeba se teprve naučit dívat se na svět jinými očima. Tak jako Malý princ pečoval o svou růži.

Z umístění v projektu Srdce s láskou darované máme velkou radost a je to i úspěch pro naši školu. Pro mě jako učitele jsou největší odměnou nádherné společné prožitky, pouto a radost, která nás provázela. Mám pocit, že projekt pro nás neskončil a doznívá v nás dodnes. S odstupem času jsou původně malí druháčci někým úplně jiným. Jsou lidmi, kteří dokážou velké věci, protože je dělají srdcem. Pokud se na všechno dívám „vesmírným pohledem“, snad by se dalo říct, že jsme vytvořili naše společné souhvězdí, které rozžářilo tmavá místa v životech některých lidí.

Alexandra Krečmerová,
učitelka, ZŠ Háj ve Slezsku

^ Dobronauti ze ZŠ Háj ve Slezsku nemohli uvěřit, že se za chvíli setkají s ostatními SRDCAŘI v pražském Divadle Broadway

Kategorie MŠ + 1. a 2. ročníky ZŠ

Společný tlukot aneb Život ve-smíru

ZŠ Háj ve Slezsku

2. A a sboreček školní družiny (17 dětí) pod vedením paní učitelky Alexandry Krečmerové, paní vychovatelky Petry Dubské a paní asistentky Venduly Moravcové

S velkou radostí bychom se s dětmi ze třídy 2. A a 3. oddělení školní družiny podělili o naši zkušenost ze zapojení do krásného projektu Srdce s láskou darované, který v dětech probouzí empatii, laskavost a vnímavost vůči druhým.

Jmenuji se Alexandra Krečmerová a jsem třídní učitelka 2. A, kde se mnou působí i paní asistentka Vendula Moravcová. Třída má 10 žáků a dá se popsat jako vesmírná desítka.

V tomto školním roce mají děti v oblibě vesmír a všechno kolem něj. Tato třída je v mých očích nejen vesmírná, ale také v něčem nesmírná. Děti mají nesmírně dobré srdce, hlavu plnou

krásných nápadů a dar vymýšlet a podnikat báječné věci. Říkáme jim „dobronauti“.

Na počátku našeho příběhu jsme popadli do rukou obyčejné křídý a vyrazili jsme ven psát na chodníky lidem povzbuzující vzkazy jako Krásný den, Zpomal, Jsi úžasný, Usměj se... a podobně. Vzkazy jsme dokonce nalepili v podobě „vzkazníků“, které si mohli náhodní kolemjdoucí utrhnout. Dali jsme je na sloupy, zastávky, nádraží, vchody budov a místa, kde se sdružují lidé. Děti také namalovaly obrázky andělů a rozdávaly je lidem, kteří potřebovali pomyslně pozvednout a dodat sílu a povzbuzení a obrázek by jim udělal radost. Bylo krásné pozorovat, jak zdánlivě obyčejný dětský nápad na jejich tvářích vykouzlil úsměv.

Dalším nápadem pro naši „dobromisi“ byl **Týden laskavosti**. Přihlásila jsem děti ve třídě do happeningového projektu Jsem laskavec, z něhož vzniklo společné soutěžní video. V rámci laskavého týdne jsme podnikali dobré skutky ve škole i doma. Napsali jsme dopis naší spolužačce, která už není v naší třídě, ale často si na ni vzpomene. Je to dívka, která se už odstěhovala, ale dříve žila s maminkou v domově pro matky s dětmi. Zjistili jsme, kde chodí do školy, zkontaktovali třídní paní učitelku a poslali jsme jí dopisy s obrázky. Odepsala nám nazpět a z dopisu byla cítit oboustranná radost, že ji nosíme stále v srdíčku.

Naše vzkazy 2. A na chodnicích časem smysl déšť. Ve třídě vznikla myšlenka poslat vzkazy do nebe. Vylezli jsme s mými druháčky a paní asistentkou na kopec za školou a **prostřednictvím balonku s heliem ve tvaru srdce jsme poslali vzkazy lidem do celého světa**. Děti si ve svých vzkazech přály, aby se lidé k sobě chovali hezky, vzájemně si neublížovali, aby nebyla válka nebo se měli rádi. Vzpomínám si na naše pohledy a pocity, když vzkazy směřovaly k obloze. Tím, jak balonek stoupal výš a výš a postupně se měnil v pomyslnou tečku, jsme si uvědomovali své spojení s vesmírem.

Naším přáním bylo rozzářit hvězdy v očích druhých lidí našimi malými „dobroskutky“. Obdarovat je láskou, pocitem zájmu nebo pomyslným objetím. Tehdy vlastně vznikl nápad pokusit se přemluvit lidi z celého vesmíru, aby zkusili žít život ve-smíru. Symbol srdce nás provázel na každém kroku a stal se takovým kompasem, který nás provázel na naší vesmírné cestě a celé misi.

Nastalo období Vánoc a to je doba na dobré skutky jako dělaná. Ve 2. A víme, že ne všechny děti mají štěstí na Vánoce být se svou rodinou, a rozhodli jsme tedy přihlásit se do dobročinné charitativní sbírky **Krabice od bot**. Díky vstřícnosti rodičů se naplnily krabice přinesenými drobnostmi a dárky velmi brzy. Rozhodli jsme se potěšit v dětském domově jednoho chlapce a jednu dívku ve stejném věku jako děti ve třídě.

Podobnou sbírku, tentokrát zaměřenou na sběr oblečení, hygienických potřeb a hraček pro děti z nedalekého Klokánku Dolní Benešov a mezinárodní humanitární organizaci ADRA, uspořádala i paní vychovatelka Dubská. Obdarovala potřebné děti mnoha taškami věcí, které nanosili do školní družiny rodiče.

Pohled stejným směrem a zkušenost, že ne všichni jsou na Vánoce se svou rodinou, nás s kolegyní ze ŠD vzala za srdce a rozhodly jsme se opět společně s dětmi udělat další dobrý skutek. Oběma nám proběhla hlavou myšlenka potěšit někoho o Vánocích a **vyrazili jsme s dětmi navštívit Domov pro seniory Ludmila ve Smolkově**. Děti z 2. A nacvičily veršovaný lidový jarmark a stínové divadlo. Byl to příběh O vánočním putování a zrození lidské lásky. Paní vychovatelka zase vytvořila s dětmi drobné dárky. Společně jsme pak zrealizovaly menší hudební pásmo plné vánočních písniček a koled.

Během společných rukodělných dílniček, které jsme si pro obyvatele domova připravily, se nedaly přehlédnout hřejivé okamžiky a pomyslná objetí, která mezi dětmi a obyvateli domova

vznikaly. Návštěva v nás zanechala ne skutečně emotivní zážitek a myslím, že nás dospělé i děti po lidské stránce obohatila. Jako by se zastavil čas a smazaly generační rozdíly a jediné důležité bylo, že jsme spolu. V očích seniorů byla neskrývaná touha po naší další návštěvě. Vypadalo to, že i děti na chvíli zapoměly na všechny ty dárky, které si přejí pod stromeček, a vnímaly to kouzlo Vánoc, jež právě vládlo v místnosti.

Naše vesmírná mise zdaleka neskončila, pokračujeme v ní dál. Nedoufali jsme ani, že nabere časem takovou sílu a hloubku. Poprosit lidi z celého vesmíru, aby spolu žili ve-smíru.

Video

